

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum peccata sint propria materia huius Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

¹² Respondeo ergo ad dubium propositum du-
Vera dubij pliciter. Primo, non esse necessariū, vt id quod est
solutio. Sacramentum tantum, si causa eius, quod dicitur
res & Sacramentum; sicut etiam id, quod est res &
Sacramentum simul, non necessariō est causa eius,
quod est res tantum: nam contractus coniugij, est
Sacramentum tantum; coniunctio autem Christi
& Ecclesiae, est res & Sacramentum simul, vt do-
cet Magister dist. 26. & Bonaventura ibidem; &
tamen cōtractus noster non est causa coniunctio-
nis Christi & Ecclesiae. Pari ratione Charactēr in
tribus Sacramentis, est res & Sacramentum; ta-
men propriè non est causa eius, quod est res tan-
tum, scilicet gratia.

His addit aliam causam, quæ videtur esse præ-
cipua & primaria: quod Pénitentia, & Matrimo-
nium sunt actus sufficiētiū, quos Dominus suā
gratiā dignatus est in Sacramenta formare, & per-
ficere superadditā virtute efficaci gratiæ: nam ex
se Pénitentia & Matrimonium erant valde im-
perfecta, & parū ad salutem utilia. Reliqua vero
non sunt actus sufficiētiū, sed extrinsecus à
ministro applicantur: vnde conuenientissimum
erat, vt haberent loco materia substantiam ali-
quam sensibilem. Requiruntur quidem actus suffi-
cientium in his Sacramētis, nō tamen vt partes
Sacramentorum, sed vt dispositiones & præpara-
tiones sufficiētiū, vt Sacramentum in illis
vīm habeat.

Alia Ratiō.

Secundū responderi potest. Pénitentiam, pre-
fertim attritionem, duplīciter considerari posse:
Primo, quatenus antecedit absolutionem Sacer-
dotis; & sic pertinere ad id, quod est Sacra-
mentum tantum. Secundū, quatenus est absolutione
posterior; & sic est res & Sacramentum simul: nā
est effectus Sacramenti, scilicet actionis externe;
& est causa remissionis peccatorum, quæ est res
tantum. Est (inquam) effectus Sacramenti, non
secundū substantiam suam (nam sic antecedit)
sed secundū virtutem Sacramentalē; hancenī
virtutem accipit maxime à formula absolutionis;
in qua potissimum est vis Sacramentalis.

ARTICVLVS III.

*Virūm hac sit forma huius Sa-
cramenti, Ego te absoluo?*

R Espondetur, Sufficiētē formam huius
Sacramenti esse, Ego te absoluo à peccatis tuis.
Est communis sententia Doctorum. Et patet ex
Concilio Florentino, & ex Tridentino sess. 14.
cap. 3. vbi dicitur, Formam huius Sacramenti, in qua
principiè vis sita est, esse, Ego te absoluo; & additur,
& cetera: per illud, & cetera, intelligens à pecca-
tis tuis. Vbi

16

Aduerte. Hęc omnia verba aliquo modo ad
essentiam formae pertinere, scilicet, vel expreſſe,
vel implicite. Ratio est, quia necesse est, omnia Quæ verba
illa concipi ad significandum effectū huius Sacra-
menti, qui est liberatio à peccatis facta more iu-
diciali. Expressio tamen pronominis Ego non est
absolutè necessaria; quia implicite, quantum satis
est, continetur in verbo Absoluo. Pari ratione ex-
preſſio illa, à peccatis tuis, non est necessaria; quia
implicite continetur in verbo Absoluo. Non enim
potest intelligi, fieri absolutionem ab alijs, quam
à peccatis, quæ poenitens iam enumeravit, & cen-
suriſ hisce adiunctis. Vnde expreſſe ad substantiā
huius formae sufficiunt hęc duo, Absoluo te, & vt
colligitur ex D. Thoma, & vt Caetanus in Sum-
ma V. Absolutio, & alij paſſim.

Precisē ne-
cessaria, &
sufficiētē
ad formam
Péniten-
tia.

Notandum tamen est; omnem aliam oratio-
nem huic æquivalētē sufficiere ad essentiam
huius Sacramenti; vt, Remitto, vel condono tibi pecca-
ta tua. Remittuntur tibi peccata tua. Sis absolitus.
Absolutor. Id enim commune est omnibus Sacra-
mentis, vt orationes idem valentes, idē efficiant.
Imō probabile est sufficiere: Absoluit te Christus; vt
patet ex forma Baptismi Græcorum: nam Christus
est principalis minister: & tunc sub intellige-
retur persona ministri, scilicet per me; sicut modò
sub intelligitur persona Christi, cūm dicitur, ego
te absoluo: Absoluimus enim Christi auctoritate.

An, & quo
modo, sit
bona for-
ma, Absol-
utor se
Christus.

In hoc tamen casu necessariū est, vt tali forma
non vtratur merè deprecatoriè, quasi rogans
Christum, vt eum absoluat; sic enim non efficeret
Sacramentum: nam reuerā ipse non absolu-
ret. Vnde D. Thomas scriptit quoddam Opusculum
contra quendam, qui dicebat formam debe-
re esse deprecatoriā. Sed debet illa vti, tamquā
ex auctoritate, intendens absoluere veluti mini-
ster sub Christo. Esset enim graue peccatum tali
forma vti, quæ Sacramentum redderetur ambi-
guum:

¹³
Materia
alia ex
qua, alia
circum quā,
alia in qua,

ARTICVLVS II.

*Virūm peccata sint propria mate-
ria huius Sacramenti?*

R Espondetur Affirmatiū, esse materiam, sed
remotam. Vbi nota, Tríplicem esse peni-
tentia materiam. Prima & essentialis, est materia
ex qua ipsa constat; qui sunt actus poenitentis. Se-
cunda, est materia circa quam, vt peccata post
baptismum commissa: circa hęc enim veritatur
sicut medicina circa morbos vt expellantur. Ter-
tia, est materia in quā, quę est ipse poenitens. Quod
pater à simili. Pénitentia est enim veluti quad-
clam animæ medicamentum: triplex autem, est
medicamenta materia. Materia ex qua, sunt actus
agroti, & ipsum pharmacum; medicamentum
cñim duabus veluti partibus constat, nempe exer-
citatione corporis actioneque ipsius natura, &
pharmaco; in pharmaco tamen videtur esse præ-
cipua vis curatōris. Materia circa quam, sunt mor-
bi, vt expellendi: in qua, est ipse ager.

D. VBI V.

*Cur in hoc Sacramento non sit aliqua materia
externa corporalis; vt aqua, oleum, panis,
sicut in alijs Sacramentis?*

R Espondet D. Thomas art. 1. ad 1. in illis ef-
fectu externam materiam, in quibus est excellē-
tēs effectus; vt in Baptismo, in quo tollitur omni-
nis culpa & pena; in Confirmatione, vbi datur
plenitudo spiritus: in Ordine vbi datur potestas
super Christi corpus verum: in extrema Vnctio-
ne, vbi præter gratiam quæ datur, etiam reliquia
peccatorum ablerguntur. In effectu autē Matri-
monij, & Pénitentia non cernit huiusmodi
aliqua excellentia.

¹⁴
Ratio D.
Thomas,